

((Η τηλεόραση παίζει διαφημιστικό σήμα της πρωινής εκπομπής Όμορφος κόσμος το πρωί))

 Μμμ ((ανάβει τσιγάρο)) (.) το Γρηγόρη πολύ τον πάω (.) χωρίς πλάκα τώρα.

<A> ΣΟΒΑΡΑ μιλάς; Εγώ τον σιχαίνομαι

<N> Η αλήθεια είναι ότι μου 'χει σπάσει λίγο τα νεύρα τις τελευταίες μέρες.

<A> Άσε πού 'ναι μια θεούσα και μισή/

<N> Εκτός τ' ότ' είναι θεούσα/

<A> Κι αγαπάει όλο τον κόσμο

 Να σου πω κάτι (.) είναι παιδί ΤΟΥ ΛΑΟΥ

<N> Ρε Βίλλυ (.) να σου πω κάτι/

<A> Κι εγώ παιδί του λαού είμαι

 Τι θέλω να πω//

<N> // Όλοι παιδιά του λαού είμαστε κατά βάθος

 = Όχι (.) δηλαδή αυτό το παιδαάκι (.) που ήταν ο κλασικός μεροκαματιαάκης //

<A> // Είναι αυτοδίδακτος ((γέλια))

 = που έχει δουλέψει απ' τα δεκατριία του/

<N> Σε μπουγατσερί

 Δεν είμαστε εμείς έτσι ()Εεε/

<A> Συγγνώμη, αλλά εγώ στα δεκατρία μου δούλευα στο κουτούκι της γιαγιάς μου

<N> Τι δούλευες ρε Αντώνη, παράτα με

<A> Έκανα το σερβίτορα

<N> Έκανες το σερβίτορα ((γέλια))

 Τέλος πάντων, εμείς είμαστε λίγο τα καλομαθημένα της όλης υπόθεσης.

<A> ΟΟΟΧΙ (.) Αρνούμαι να το δεχτώ

 Εν πάσ' περιπτώσει (.) ρε παιδάκι μου (.) εγώ δε σου λέω ότι συμφωνώ με τ' ότι λέει συνέχεια για το Θεό, αλλά (.) τσ (.) 'ντάξει τώρα (.) είναι αυτό που λέμε (.) ΛΑΪΚΟ παιδί (.) Ε, έχει ένα κουσούρι

<A> Ναι (.) μπορείς να καταλάβεις, ρε παιδί μου, από πού πηγάζει (.) ναι (.) εντάξει, αυτό μπορώ να το καταλάβω κι εγώ.

<N> Ποιος πηγάζει? Ο Γρηγόρης ή το πρόβλημα με το Θεό?

<A> Το φαινόμενο Γρηγόρης/

<N> Ααα () ((γέλια)) σωστά, γιατί είναι και φαινόμενο...

<A> = το Ελ Γκρεγκόριο ((γέλια))

<N> Ναι, αλλά εμένα ξέρεις τί μ' εκνευρίζει? Βασικά μ' εκνευρίζει (.) μ' εκνευρίζουν μάλλον (.) τα τ'ελε(.)παιχνίδια που έχει παρουσιάσει κατά καιρούς, διότι αγάπη μου, άμα θέλεις να κάνεις ένα παιχνιδάκι να βγάλεις πέντε έξτρα λεφτά, 'ντάξει, αλλά δεν είν' ανάγκη τώρα να κάνεις ριάλιτι (.) Φάρμες και Σερβάιβορ

 Γιατί ρε Νατάσσα? Δεν κατάλαβα...

<N> Γιατί εγώ είμαι ΚΑΤΑ αυτού του συγκεκριμένου είδους παιχνιδιών/

 ΚΑΤΑ, αλλά τα βλέπεις, τα βλέπεις ((γέλια)) και μετά είσαι κατά των παιχνιδιών

<N> Τα βλέπω, για να γνωρίζω τον εχθρό. Καλά να παρουσιάζεις ένα παιχνιδάκι κάθε τρεις και λίγο, αλλά όχι αυτή η λύσσα (.) και στο Σθρ (.) Σερβάιβορ (.) δε μπορώ να μιλήσω κιόλας, συγγνώμη (.) αλλά εμένα δε μ' άρεσε καθόλου το στυλάκι του, έπαιζε και καλά αυτό το απόμακρο (.) ουδέτερο (.) δεν ανακατεύομαι, δεν μιλάω

 Συγγνώμη (.) το Μικρούτσικο που ανακατεύεται ((γέλια))//

<N> // Ναι, μα να σου πω/

 = και τους βάζει να τσακώνονται, τον κράζεις//

<A> // Είναι πιο ειλικρινής

 = αυτόν που ΔΕΝ ανακατεύεται, τι τον κράζεις, τον κράζεις πάλι

<N> Όχι, δεν είν' αυτό. Ο Μικρούτσικος (.) είναι ΛΕΡΑ, είναι ΓΛΙΤΣΑ, είναι ΣΙΧΑΜΑ, αλλά τουλάχιστον έχει γέλιο//

<A> // Εγώ τον έχω ψηλά το Μικρούτσικο

<N> Ναι κι εγώ (.) δε το συζητώ πού τον έχω (.) μη σου πω τώρα και σε τρομάξω Αλλά τουλάχιστον, τον βλέπεις και λες ρε πούστη μου, ΤΩΡΑ θα τους βάλει φιτιλιές και θα γίνουμε ΚΩΛΟΣ ((γέλια)) (.) τουλάχιστον θα γελάσω, ενώ ο άλλος/

 ΑΥΤΟ είναι, άρα γουστάρεις εσύ (.) εεε (.) πώς το λέμε (.) που βλέπεις το (.)/ 55

<N> Γιατί μωρή, ΈΒΛΕΠΑ Μίσιον? Όχι, αλλά λέμε ρε παιδί μου...

<A> Συγγνώμη, ΔΕΝ ΈΒΛΕΠΕΣ Μπιγκ Μπράδερ?//

<N> // Εντελώς περιστασιακά...

<A> = Μπιγκ Μπράδερ δύο; //
 <N> // Μπιγκ Μπράδερ δύο δεν είχα δει ΠΟΤΕ
 <A> = Δε Γουολ; // ((με αγγλική υπερωική προφορά του /l/))
 <N> // Ούτε Δε Γουολ, γιατί έλειπα στη Γαλλία
 <A> Έβλεπες το αντίστοιχο στη Γαλλία, όμως
 <N> Έβλεπα Νίκο Αλιάγα εγώ (.) 'ντάξει
 <A> Άει γεια σου
 <N> Τέλος πάντων, δε μ' αρέσει καθόλου που πάει να το παίξει καλό παιδί, μπορεί και να 'ναι, δε λέω όχι (.) μπορεί να 'ναι ο καλύτερος του κόσμου
 Εγώ πιστεύω αυτό (.) εγώ πιστεύω (.) ρε παιδί μου, δε σου λέω ότι δεν είναι (.) τσ (.) δεν ξέρω (.) εμένα μ' αρέσει, γιατί πιστεύω ότι αυτό που (.) βγαίνει δεν είναι (.) στημένο, δηλαδή πιστεύω ότι ΕΙΝΑΙ στη ζωή του έτσι, το πιστεύω ότι και με τους φίλους του ας πούμε είναι ΕΤΣΙ αυτός ο άνθρωπος
 <N> Καλά, μην παίρνεις όρκο
 Ρε παιδί μου, σου λέω τι μου βγάζει εμένα, δεν παίρνω όρκο //
 <N> // Μην παίρνεις όρκο (.) γιατί μπορεί στη ζωή του ας πούμε την προσωπική να μην είναι /
 Νατάσσα μου, όρκο δεν παίρνω για κανέναν, ούτε για ΣΕΝΑ δεν παίρνω όρκο
 <N> Ε πώς //
 // Καλά, για σένα, έχω κι ένα εκατομμύριο λόγους να μην παίρνω ((γέλια)) (.) αλλά εν πασ' περιπτώσει...
 <N> Άει μωρή
 Λοιπόν (.) αλλά σου λέω ότι μου βγάζει κάτι θετικό ρε παιδάκι μου, δεν ξέρω τι κάνει στη ζωή του ((γαβγίζει αρκετή ώρα η Κάνναβη και η Νατάσσα ανοίγει την μπαλκονόπορτα, για να βγει έξω)) () γιατί είναι και άλλοι, που το παίζουνε καλά παιδιά και δεν είναι.
 <N> Καλά, τέλος πάντων (.) πολύ που με νοιάζει, γαμπρό τον έχω το Γρηγόρη;
 Γιατί; Εγώ τον (.) εποφθαλμιώ
 <N> Αααχ ((τεντώνεται, επειδή παράλληλα σιδερώνει)). Έλα ρε Βίλλυ, που εποφθαλμιείς το Γρηγόρη
 <A> Τα 'χει λέει με την Άβα Γαλανοπούλου
 Τι έγινε;
 <A> Με την Άβα Γαλανοπούλου
 <N> Α ναι
 Τα 'χει (.) ναι;
 <N> Ναι, έχει βγει μια τέτοια βρώμα //
 // Έλα
 <N> Έλα ρε Βίλλυ, αξίζεις για καλύτερο τώρα απ' το Γρηγόρη, παράτα με
 ΓΙΑΤΙ; Εμένα ο Γρηγόρης μ' αρέσει
 <A> Εμένα μ' αρέσει η Άβα Γαλανοπούλου //
 <N> ((Στη Βίλλυ)) // Να πας να του το πεις
 ((Γέλια. Στον Αντώνη.)) ΟΚ, θα κάνουμε τράμπα, θα πάρω εγώ Γρηγόρη, εσύ Άβα Γαλανοπούλου
 ((Ακούγεται εδώ και αρκετή ώρα ένας συνεχής, διαπεραστικός ήχος απ' το κασετόφωνο. Στην αρχή δε δίνουν σημασία, αλλά ο ήχος δυναμώνει όλο και πιο πολύ. Κοιτάζονται μεταξύ τους, προσπαθώντας να καταλάβουν από πού προέρχεται.))
 Τι κάνει έτσι;
 <A> Αυτό είναι // ((Δείχνει το κασετόφωνο.))
 <N> // Αυτό είναι;
 Παιδιά, αυτή η μαλακία εδώ ΓΡΑΦΕΙ τώρα; Μισό λεπτό
 ((Κλείνουν το κασετόφωνο και ο ήχος σταματάει. Το ξανανοίγουν και ακούγεται πάλι ο ήχος))
 Α, είναι απ' το ίδιο το κασετόφωνο/
 <A> Το βόλιουμ
 Το βόλιουμ είναι;
 ((Κλείνουν το κασετόφωνο και το ξανανοίγουν με τη φωνή χαμηλωμένη.))
 <A> Για μίλα λίγο
 Απλά ξέρεις τι; Τώρα είναι πολύ χαμηλωμένο το βόλιουμ
 ((Γυρίζουν λίγο πίσω την κασέτα. Ανοίγουν ξανά το κασετόφωνο και συνεχίζουν τη συζήτηση))
 ΑΕΙ στο διάλο, μαλακία

<N> Τι, γράφει τώρα;

<A> Ναι. Μωρέ σβήσ' την όλη//

<N> // Βιλλάκι (.) ναι, πήγαινέ την όλη πίσω.

<A> = πήγαινέ την πίσω.

 Όχι ρε παιδιά, 'ντάξει, δεν πειράζει (.) το κρατάω, μια ώρα κασέτα έχω Μπορώ να γράψω //

<A> // Α, ωραία θα μιλάμε απεριόριστα

 = ένα εκατομμύριο συζητήσεις μπορώ να γράψω.

<N> Τι, γράφει τώρα δηλαδή αυτό το πράγμα; Γράφει //

<A> ((ξεροβήχει)) // Δεν είναι πολύ περίεργο ν' ακούς τη φωνή σου; /

 Ναι

<A> = Σου φαίνεται ότι δεν είναι δική σου

<N> Πολύ πακέτο (.) ναι //

 // Γιατί /

<A> Και λες, μαλάκα, πώς μιλάω έτσι;

 = ξέρεις γιατί γίνεται; Γιατί εσύ την ακούς τη φωνή εσωτερικά /

<A> Μμμ

 = και την ακούς διαφορετικά απ' ότι την ακούει ο άλλος. Ενώ ο άλλος (.) δηλαδή εγώ, όταν σ' ακούω στο κασετόφωνο, σ' ακούω όπως σ' ακούω κι εγώ.

<A> Ε ναι, προφανώς

 Ναι εί[ναι] (.) όπως κι όταν βλέπεις τον εαυτό σου σε φωτογραφία είναι πολύ περίεργο, λες δεν είμ' έτσι

<A> Εγώ την ακούω πολύ πιο λεπτή τη φωνή μου πάντως, όταν (.) όχι όταν την ακούω σε κασετόφωνο, όταν (.) μιλάω.

 Ναι

<A> Τη φαντάζομαι πιο λεπτή απ' ότ' είναι /

 Κι εγώ, κι εγώ, τη φαντά[ζομαι] (.) αυτό θα σου 'λεγα. Στο κασετόφωνο την ακούω πιο βαριά (.) πιο ροζ τηλέφωνο //

<N> // ((γέλια))

 = Είναι που είναι (.) η φωνή του νταλικέρη, τη φαντάζομαι ακόμα περισσότερο. //

<N> // Να κάνω μια ερώτηση τώρα (.) Βίλλυ, τώρα που είπες ροζ τηλέφωνο, πάντα είχα μια απορία πώς δουλεύει αυτό το σύστημα.

<A> Παίρνεις τηλέφωνο/

<N> Ναι, εσύ ΠΑΙΡΝΕΙΣ τηλέφωνο/

 Και είναι ΡΟΖ ((γέλια)) //

<N> // ((γέλια)) Ναι αλλά/

<A> // ((γέλια)) Και τα βλέπεις όλα ροζ

<N> = ΕΙΝΑΙ ροζ ΛΕΦΤΑ πώς βγαίνουν απ' αυτό το πράγμα;

<A> Σε χρεώνουνε//

 // Απ' την υπηρεσία, Νατάσσα Πώς δουλεύουν τα Μεντιατέλ;

<A> = σου χρεώνουνε την πιστωτική.

<N> Παιδί μου, η συγκεκριμένη κοπέλα πού 'ναι 'κει κι αρχίζει και σου λέει τι σου κάνω, τι μου κάνεις, λεφτά/

<A> Παιδί μου, απ' τον ΟΤΕ πληρώνονται //

 // Μανάρι μου, απ' το νούμερο που παίρνεις (.) το ΧΡΥΣΟπληρώνεις

<N> Ναι

 Πώς παίρνεις τα τηλέφωνα, τα μηδέν-ενενήντα /

<N> Ε, αυτά είναι //

<A> // Εσύ πληρώνεις τον ΟΤΕ //

 // Ε, από 'κει πληρώνονται

<A> = κι αυτοί πληρώνονται από τον ΟΤΕ

<N> Α. Και η συγκεκριμένη κοπέλα δουλεύει με ποσοστά, δουλεύει με συγκεκριμένο μισθό, πώς δουλεύει;

<A> Πρώτα - πρώτα η συγκεκριμένη κοπέλα είναι κατά πάσα πιθανότητα μια ΜΠΑΛΟΤΣΑ, που είναι στο σπίτι της - ξέρω 'γώ - μαγειρεύει, ξεσκατίζει τα παιδιά και σου λέει και (.) ((γέλια)) προστυχόλογα

<N> Ναι, παρεμπιπτόντως (.) δε μ' ενδιαφέρει (.) πώς πληρώνεται μ' ενδιαφέρει.

 Τσ (.) απ' την εταιρεία τη συγκεκριμένη για την οποία δουλεύει //

<A> // Μπορεί να 'χει μισθώσει η ίδια τη (.) γραμμή, ρε παιδί μου

 (πηγαίνει προς την κουζίνα, για να βάλει φαγητό)) Μα τι λέει (.) λέει μαλακίες (Αναφέρεται στη Νατάσσα)

<N> ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΑ Ή ΜΕ ΜΙΣΘΟ, ΑΥΤΟ ΡΩΤΑΩ Δε μ' ακούτε
 ((Έχει φτάσει στην πόρτα του σαλονιού)) ΑΚΟΥ τι λέει... με ΣΥΜΒΑΣΗ //
<A> // Πού να ξέρω, παιδί μου;
((Χτυπάει το τηλέφωνο. Το σηκώνει η Βίλλυ από την κουζίνα))
<N> Έλεγα μήπως είχατε άποψη, ξέρω 'γώ (.) επί του θέματος (.) συγγνώμη..
<A> Σ' ενδιαφέρουν τα εργασιακά των (.) βιζιτουδών;
<N> Βεβαίως. Αμα δεν πετύχει αυτή η ιστορία με τη νομική και τις σπουδές (.) πού
ξέρεις πού μπορεί να καταλήξω;
<A> Με τη φωνή που έχεις, πολύ @ (.) ψηλά
<N> Ε, καλά... //
<A> // ((γέλια)) Ν :Με τη φωνή που έχω
((Στις ειδήσεις παίζουν θέματα σχετικά με την προεκλογική εκστρατεία και τις
περιοδείες που ξεκίνησαν οι αρχηγοί των κομμάτων))

Προέρχεται από το Σώμα Ελληνικών Κειμένων (ΣΕΚ, βλ. Γούτσος 2003, «Σώμα
Ελληνικών Κειμένων: Σχεδιασμός και υλοποίηση». *Πρακτικά του 6ου Διεθνούς
Συνεδρίου Ελληνικής Γλωσσολογίας*, Πανεπιστήμιο Κρήτης, 18-21 Σεπτεμβρίου 2003.
Δημοσίευση σε CD-ROM.)